

27^ο Ενημερωτικό Σημείωμα
Δεκέμβριος 2020

Έμφυλη βία

Το Παρατηρητήριο Ισότητας των Φύλων της ΓΓΟΠΠΦ είναι αρμόδιο για την εφαρμογή του άρθρου 11 της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την έμφυλη βία που αφορά στον συντονισμό της συλλογής και στη δημοσιοποίηση των στατιστικών στοιχείων κάθε μορφής βίας που καλύπτεται από τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης (παρ. 8 του άρθρου 4 του ν. 4531/2018). Έτσι, για δεύτερη συνεχή χρονιά, το Παρατηρητήριο προχωρά στη δημοσιοποίηση των δεικτών παρακολούθησης της εφαρμογής της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης.¹ Στο παρόν Ενημερωτικό Σημείωμα παρουσιάζονται τα στοιχεία για τους δείκτες που έχουν προταθεί από το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Ισότητας των Φύλων (EIGE) και το ερωτηματολόγιο της GREVIO².

Η εναρμόνιση των στατιστικών στοιχείων σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης για την σύγκριση του συνόλου των δεδομένων στα πλαίσια εφαρμογής της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, αποτελεί έναν από τους στόχους και του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου για την Ισότητα των Φύλων (EIGE – European Institute for Gender Equality). Στα εμπόδια που πρέπει να προσπελαστούν συγκαταλέγονται οι διαφορές που παρουσιάζουν οι νομικοί ορισμοί των εγκλημάτων βίας ανάμεσα στα Κράτη Μέλη, η μη καταγραφή κάποιων μορφών βίας ως εγκλήματα, όπως και η έλλειψη καταγραφής της σχέσης θύματος-δράστη στα αρχεία της αστυνομίας.

Όπως αναφέρεται στην δημοσίευση του Παρατηρητηρίου για τα συγκεντρωτικά στατιστικά στοιχεία του προηγούμενου έτους, η Ελλάδα, όπως και το σύνολο σχεδόν των χωρών της Ε.Ε., δεν είναι ακόμα σε θέση να συγκεντρώσει αξιόπιστα και συγκρίσιμα στοιχεία για τους απαιτούμενους δείκτες. Αυτό συνιστά στόχο και υποχρέωση που απορρέει από την κύρωση της Σύμβασης της

¹ Για τα στοιχεία του 2018, βλ. το 23^ο Ενημερωτικό Σημείωμα του Παρατηρητηρίου, εδώ: <http://www.isotita.gr/wp-content/uploads/2019/11/Παρατηρητήριο-ΓΓΟΠΠΦ-23ο-Ενημερωτικό-Σημείωμα-Έμφυλη-Βία.pdf>.

² Η GREVIO αποτελεί το ανεξάρτητο σώμα εμπειρογνομόνων αρμόδιο για την παρακολούθηση της εφαρμογής της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης. Κύριο εργαλείο ελέγχου των νομοθετικών και άλλων μέτρων που έχουν λάβει τα Κράτη-Μέλη της Ε.Ε. αποτελεί το ερωτηματολόγιο που υιοθέτησε η GREVIO τον Μάρτιο του 2016 (<https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016805c95b0>).

Κωνσταντινούπολης. Η δυσκολία συγκέντρωσης των παραπάνω δεικτών προκύπτει από κενά στην κείμενη νομοθεσία και από ελλείψεις στα συστήματα καταγραφής των αρμόδιων φορέων όλων των κρατών μελών της Ε.Ε.. Για την περίπτωση της Ελλάδας, οι ελλείψεις και οι αναγκαίες τροποποιήσεις αναφέρονται κάτω από τους αντίστοιχους πίνακες με τα δεδομένα που ακολουθούν. Πρόκειται, επομένως, για μία προσπάθεια προσέγγισης του φαινομένου. Για τους τομείς της αστυνομίας και της δικαιοσύνης, στην πρώτη στήλη του πίνακα αναφέρεται το όνομα του δείκτη που εκφράζει τα δεδομένα που έχει το Παρατηρητήριο στη διάθεσή του τη στιγμή της έκδοσης του παρόντος, ενώ στην τελευταία στήλη γίνεται η αντιστοιχία με τους δείκτες του EIGE.

Η δομή του παρόντος Ε.Σ. ακολουθεί τους αρμόδιους φορείς και τα πεδία συλλογής των απαιτούμενων στατιστικών στοιχείων, όπως παρουσιάζονται στη συνέχεια, περιλαμβάνοντας το σύνολο των ετών για τα οποία υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία:

1. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

έτη 2010-2019

2. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

έτη 2016-2019

3. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΡΑΣΤΩΝ

έτη 2018-2019

4. ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

έτη 2018-2019

5. ΑΣΥΛΟ

έτη 2018-2019

6. ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΘΥΜΑΤΩΝ: ΓΡΑΜΜΗ 197 ΕΚΚΑ

έτη 2018-2019

7. ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

έτη 2006-2019

1. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Πίνακας 1: Δείκτες από την Αστυνομία σχετικά με τη βία κατά των γυναικών

Δείκτες που έχουμε στη διάθεσή μας	Έτος										Δείκτες ΕΙΓΕ
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	
Ετήσιος αριθμός γυναικών θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας			1630	1818	2302	2321	2696	3196	3815	4171	Ετήσιος αριθμός γυναικών (18 ετών και άνω) θυμάτων συντροφικής βίας
Ετήσιος αριθμός καταγγελλόμενων εγκλημάτων ενδοοικογενειακής βίας	1303	2005	2455	2896	3512	3572	3839	3134	4722	5220	Αριθμός καταγγελλόμενων εγκλημάτων συντροφικής βίας κατά γυναικών (18 ετών και άνω)
Ετήσιος αριθμός ανδρών δραστών ενδοοικογενειακής βίας			1620	1886	2351	2428	2891	2395	4202	4618	Αριθμός ανδρών (18 ετών και άνω) δραστών συντροφικής βίας κατά γυναικών
Ετήσιος αριθμός αδικημάτων σωματικής ενδοοικογενειακής βίας										1717	Ετήσιος αριθμός γυναικών (18 ετών και άνω) θυμάτων σωματικής συντροφικής βίας
Ετήσιος αριθμός αδικημάτων ενδοοικογενειακής βίας με χρήση απειλής										1420	Ετήσιος αριθμός γυναικών (18 ετών και άνω) θυμάτων ψυχολογικής συντροφικής βίας
Ετήσιος αριθμός αδικημάτων προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας στα πλαίσια της ενδοοικογενειακής βίας					191	259	263	224		32	Ετήσιος αριθμός γυναικών (18 ετών και άνω) θυμάτων σεξουαλικής συντροφικής βίας
Ετήσιος αριθμός αδικημάτων οικονομικής ενδοοικογενειακής βίας										0	Ετήσιος αριθμός γυναικών (18 ετών και άνω) θυμάτων οικονομικής συντροφικής βίας
Ετήσιος αριθμός γυναικών θυμάτων που καταγγέλλουν βιασμό	263	226	234	222	194	183	217	215	204	217	Ετήσιος αριθμός γυναικών (18 ετών και άνω) θυμάτων που καταγγέλλουν βιασμό
Γυναίκες θύματα ανθρωποκτονίας με πρόθεση (299 ΠΚ) σε συνδυασμό με τον νόμο περί ενδοοικογενειακής βίας	11	12	6	13	12	11	13	7	13	8	Γυναίκες (18 ετών και άνω) θύματα γυναικοκτονίας από σύζυγο/σύντροφο ως ποσοστό γυναικών θυμάτων ανθρωποκτονίας

Η συλλογή των απαιτούμενων στοιχείων βασίζεται στις διατάξεις του νόμου για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας (ν. 3500/2006), όπως έχει τροποποιηθεί με την κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης (ν.4531/2018). Σύμφωνα με αυτή την τροποποίηση, η ενδοοικογενειακή βία ασκείται από νυν ή πρώην σύζυγο ή σύντροφο, ανεξάρτητα από το αν ο δράστης μοιράζεται ή έχει μοιραστεί την ίδια κατοικία με το θύμα.

Μέχρι και το 2018 οι βασικότερες ελλείψεις στα στοιχεία που παρείχε η ΕΛ.ΑΣ. αφορούσαν στην καταγραφή της **σχέσης θύματος-δράστη**, καθώς και στον **τύπο της βίας**. Με την κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, η Ελληνική Αστυνομία προχώρησε σε αλλαγή του τρόπου καταγραφής των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας με οδηγία που κοινοποιήθηκε σε όλα τα αστυνομικά τμήματα της χώρας.³ Ενώ, ιδρύθηκε και το επιτελικό Τμήμα Αντιμετώπισης Ενδοοικογενειακής Βίας στην ΕΛ.ΑΣ. με 73 σταθμούς σε όλη τη χώρα και δύο στελέχη σε κάθε σταθμό.⁴ Έτσι, από το 2019, με τις τροποποιήσεις των καταγραφών στις μηχανογραφικές εφαρμογές που χρησιμοποιεί η ΕΛ.ΑΣ., είναι πλέον εφικτή η αποτύπωση τόσο της σχέσης θύματος-δράστη όσο και του τύπου της ενδοοικογενειακής βίας. Ωστόσο, εκκρεμεί ακόμη ο συνδυασμός των απαιτούμενων μεταβλητών κατά την εξαγωγή των στατιστικών δεδομένων από το σύστημα που χρησιμοποιεί η ΕΛ.ΑΣ., γεγονός που αναμένεται να αλλάξει το προσεχές διάστημα, σύμφωνα με την τοποθέτηση εκπροσώπου της Ελληνικής Αστυνομίας στην πρώτη συνεδρίαση της Ομάδας Διοίκησης Έργου που σύστησε η ΓΓΟΠΠΦ για την παρακολούθηση της εφαρμογής της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης (04/11/2020).

Η αρίθμηση των δεικτών που ακολουθείται είναι ίδια με την αρίθμηση που χρησιμοποιεί το *EIGE*. Ανεξαρτήτως των μεταβλητών που ενδέχεται να απουσιάζουν από ένα μέρος των δεικτών και να τους καθιστούν μη συγκρίσιμους, τα παρουσιαζόμενα στοιχεία αποτελούν μια σημαντική αποτύπωση του φαινομένου της ενδοοικογενειακής βίας στην Ελλάδα.

Επομένως, από τα στοιχεία που παρατίθενται στον παραπάνω πίνακα μπορούμε αρχικώς να παρατηρήσουμε την συνεχιζόμενη αυξητική τάση του ετήσιου αριθμού καταγγελλόμενων αδικημάτων ενδοοικογενειακής βίας. Θα πρέπει να τονίσουμε ότι, όπως αναφέραμε και στο 23^ο Ενημερωτικό Σημείωμα του Παρατηρητηρίου,⁵ η αύξηση αυτή δεν ερμηνεύεται απαραίτητα ως αύξηση των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας, αλλά περισσότερο ως αύξηση των καταγγελιών των θυμάτων τέτοιων περιστατικών στην αστυνομία.

Ο πρώτος δείκτης (ετήσιος αριθμός γυναικών θυμάτων συντροφικής βίας) εκφράζει τον αριθμό των γυναικών που έχουν καταγγείλει στην αστυνομία περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας. Το διάστημα 2012-2019 η αύξηση που καταγράφεται σε αυτόν τον δείκτη είναι της τάξης του 156%. Το 2019, 4.171 γυναίκες κατήγγειλαν ενδοοικογενειακή βία στην αστυνομία, αύξηση 9,3% σε σχέση με το 2018, όπου ο αντίστοιχος αριθμός ανέρχονταν σε 3.815.

³ Σηματική Αναφορά του Εγκλήματος της «Ενδοοικογενειακής Βίας» - Εφαρμογή της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας, αρ. πρωτ.: 1507/18/2643165, 28.12.2018.

⁴ Π.Δ. 37/2019, ΦΕΚ 63/Β/23-4-2019.

⁵ Στο 23^ο Ε.Σ. παρουσιάζονταν τα διαθέσιμα στοιχεία για τα έτη 2010-2017, τα οποία αναδημοσιεύονται και στο παρόν κεφάλαιο, συνοδευόμενα και από τα νέα στοιχεία για τα έτη 2018-2019 (με bold στον πίνακα).

Ο δεύτερος δείκτης (αριθμός καταγγελλόμενων εγκλημάτων συντροφικής βίας) αφορά τα καταγγελλόμενα στην αστυνομία εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας, ανεξαρτήτως του φύλου του θύματος ή του δράστη, της μεταξύ τους σχέσης, όπως και του είδους της βίας. Και ο εν λόγω δείκτης κατέγραψε αύξηση 10,5% σε σχέση με το προηγούμενο έτος, καθώς τα καταγγελλόμενα εγκλήματα αυξήθηκαν από 4.722 το 2018 σε 5.220 το 2019.

Ο τρίτος δείκτης είναι συμπληρωματικός των δύο πρώτων και αφορά στον αριθμό των ανδρών δραστών ενδοοικογενειακής βίας. Καθώς οι δράστες, όπως και τα θύματα, μπορεί να είναι περισσότεροι του ενός, με τα στοιχεία που έχουμε στη διάθεσή μας δεν μπορούμε να εξάγουμε κάποιο συμπέρασμα για το ποσοστό των ανδρών που έχουν τελέσει τα καταγγελλόμενα εγκλήματα του δεύτερου δείκτη. Μπορούμε, ωστόσο, να συγκρίνουμε τα ποσοστά ανδρών και γυναικών δραστών εγκλημάτων ενδοοικογενειακής βίας. Το ποσοστό αυτό φαίνεται να είναι σταθερό στο χρόνο, καθώς για το 2019 το ποσοστό ήταν ίσο με εκείνο του 2017. Από το σύνολο των 5.464 δραστών για τους οποίους υπάρχει πληροφορία για το φύλο, το 84,5% είναι άνδρες και το 15,5% γυναίκες (846 γυναίκες δράστες εγκλημάτων ενδοοικογενειακής βίας). Αντίστοιχα για το 2018, από το σύνολο των 5.022 δραστών για τους οποίους υπάρχει πληροφορία για το φύλο, το 83,7% είναι άνδρες και το 16,3% γυναίκες (820 γυναίκες δράστες εγκλημάτων ενδοοικογενειακής βίας).

Για τους δείκτες 4, 5, 6 και 7, που αφορούν στον ετήσιο αριθμό γυναικών θυμάτων ανά τύπο της βίας που ασκήθηκε (σωματική, ψυχολογική, σεξουαλική και οικονομική αντίστοιχα), η χώρα δεν ήταν σε θέση να παράσχει στοιχεία πριν το 2019, καθώς οι επιμέρους μορφές βίας δεν καταγράφονταν από τις αρμόδιες αρχές. Για τον έκτο δείκτη και για τα έτη 2014-2017, τα στοιχεία απεικονίζονται με διαφορετική επισήμανση, καθώς για αυτή την περίοδο χρησιμοποιήθηκαν τα στοιχεία που είχε καταγράψει η αστυνομία αναφορικά με τα περιστατικά σεξουαλικών επιθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 337 του Ποινικού Κώδικα.

Από το 2019, ωστόσο, υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία για τον τύπο της βίας που ασκήθηκε και παρουσιάζεται στον παρακάτω πίνακα:

Πίνακας 2: Τύπος βίας στα στοιχεία της Αστυνομίας (2019)

Τρόπος τέλεσης	2019					
	Απειλή	Χρήση βίας	Χρήση σωματικής βίας	Προσβολή γενετήσιας αξιοπρέπειας	Οικονομική βία	Άλλος τρόπος
Σύνολο	1.420	826	1.717	32	0	1.143

Όπως προαναφέρθηκε, τα παραπάνω στοιχεία δεν είναι ακόμη διαθέσιμα σε συνδυασμό με το φύλο και τη σχέση θύματος-δράστη. Ενώ, κατόπιν διευκρινίσεων που δόθηκαν από την ΕΛ.ΑΣ., τα αδικήματα που καταγράφονται στο πεδίο «χρήση βίας» αναφορικά

με τον τρόπο τέλεσης, περιλαμβάνουν περιστατικά σωματικής βίας, απειλής ή παράνομης βίας. Επομένως, ο εν λόγω τρόπος τέλεσης των αδικημάτων, όπως και ο 'Άλλος τρόπος' που αναφέρεται στον πίνακα, δεν λήφθηκαν υπόψη στην καταγραφή και ανάλυση των στοιχείων.

Έτσι, για τον τέταρτο δείκτη, (ετήσιος αριθμός αδικημάτων σωματικής ενδοοικογενειακής βίας) καταγράφονται 1.717 περιστατικά.

Για τον πέμπτο δείκτη (ετήσιος αριθμός αδικημάτων ενδοοικογενειακής βίας με χρήση απειλής) καταγράφεται μόνο ένα μέρος της ασκούμενης *ψυχολογικής βίας*⁶, καθώς περιλαμβάνονται μόνο οι καταγγελίες για απειλή που έχουν καταγγελθεί στην αστυνομία, οι οποίες ανήλθαν σε 1.420 το 2019.

Ο έκτος δείκτης (ετήσιος αριθμός αδικημάτων προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας στα πλαίσια της ενδοοικογενειακής βίας) φαίνεται να προσεγγίζει περισσότερο τον απαιτούμενο δείκτη, καθώς σε αυτόν καταγράφονται οι καταγγελίες για προσβολή γενετήσιας αξιοπρέπειας στα πλαίσια της ενδοοικογενειακής βίας (αρ. 9 του ν.3500/2006). Από τα 32 καταγεγραμμένα περιστατικά εκκρεμούν οι πληροφορίες αναφορικά με το φύλο και τη σχέση θύματος-δράστη για να πληρούν τα κριτήρια συγκρισιμότητας του δείκτη.

Ενώ, για τον έβδομο δείκτη (ετήσιος αριθμός αδικημάτων οικονομικής ενδοοικογενειακής βίας) φαίνεται να μην έχει καταγγελθεί στην αστυνομία κάποιο περιστατικό οικονομικής βίας⁷.

Ο όγδοος δείκτης (ετήσιος αριθμός γυναικών θυμάτων που καταγγέλλουν βιασμό) αποτελεί τον μόνο δείκτη που είναι συγκρίσιμος σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που έχει ορίσει το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων (EIGE), καθώς δεν περιλαμβάνει την μεταβλητή της σχέσης θύματος-δράστη. Οι ετήσιες καταγγελίες βιασμών από γυναίκες θύματα στην Ελλάδα τα έτη 2018 και 2019 ήταν 204 και 217 αντίστοιχα.

Ο ένατος δείκτης αφορά τον ετήσιο αριθμό γυναικών που δολοφονούνται από κάποιο μέλος της οικογένειάς τους. Καθώς μέχρι σήμερα η έννοια της γυναικοκτονίας δεν έχει ενσωματωθεί στη νομοθεσία κάποιου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έτσι το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων προσπαθεί να προσεγγίσει το φαινόμενο μέσα από την σχέση θύματος – δράστη. Η έννοια της γυναικοκτονίας αναδεικνύει το φαινόμενο και χρησιμοποιείται για να συγκεκριμενοποιήσει το ποσοστό των ανθρωποκτονιών με θύματα γυναίκες με κίνητρο το ίδιο το φύλο του θύματος. Στην Ελλάδα η εκτίμηση των θυμάτων γυναικοκτονιών γίνεται μέσα από τη χρήση του άρθρου για την ανθρωποκτονία με

⁶ Σε αυτό τον τύπο βίας περιλαμβάνονται πράξεις όπως: ο εξαναγκασμός, η δυσφήμιση, η συκοφαντία και η λεκτική προσβολή, η παρενόχληση, ο εξευτελισμός, η παραμέληση, η απομόνωση, οι πράξεις ζήλειας, η απειλή, η επίμονη καταδίωξη (stalking), η ψυχική κακοποίηση.

⁷ Σε αυτό τον τύπο βίας περιλαμβάνονται πράξεις όπως: ζημία περιουσίας, κλοπή προσωπικής περιουσίας, περιορισμός της ατομικής ελευθερίας, οικονομική εξάρτηση, άρνηση καταβολής διατροφής, καταναγκαστικές οικιακές εργασίες.

πρόθεση (άρθρο 299 του Ποινικού Κώδικα) σε συνδυασμό με τον νόμο για την ενδοοικογενειακή βία (ν. 3500/2006). Επομένως, από τα στοιχεία που παρατίθενται στον παραπάνω πίνακα πληροφορούμαστε ότι το 2019 οκτώ γυναίκες δολοφονήθηκαν στην Ελλάδα από κάποιο μέλος της οικογένειάς τους, ενώ το 2018 οι δολοφονίες γυναικών από συγγενικό τους πρόσωπο είχαν ανέλθει σε 13. Όπως βλέπουμε από τα δεδομένα μας για τα περισσότερα από τα έτη αναφοράς, κάθε μήνα μία γυναίκα δολοφονείται από κάποιο μέλος της οικογένειάς της.

Οι γυναικοκτονίες ως ποσοστό των γυναικών θυμάτων ανθρωποκτονίας φαίνεται να κυμαίνονται από 30,4 – 50%. Συγκεκριμένα, για το 2019 το ποσοστό των γυναικοκτονιών από μέλος της οικογένειας του θύματος ήταν 42,1%, καθώς στο σύνολο των 19 ανθρωποκτονιών γυναικών οι γυναικοκτονίες ανήλθαν σε 8. Σύμφωνα με το Γραφείο των Ηνωμένων Εθνών για τα Ναρκωτικά και το Έγκλημα (UNODC) το 2017 το ποσοστό των γυναικών που δολοφονήθηκαν παγκοσμίως από σύντροφο ή μέλος της οικογένειάς τους (50.000) σε σχέση με τις ανθρωποκτονίες γυναικών (87.000) άγγιξε το 58%.⁸

⁸ https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/GSH2018/GSH18_Gender-related_killing_of_women_and_girls.pdf

2. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Πίνακας 3: Δείκτες από τη Δικαιοσύνη σχετικά με τη βία κατά των γυναικών

Δείκτες από τη δικαιοσύνη	2016		2017		2018		2019		Αντιστοιχία δείκτη με το EIGE
	Άνδρες	Γυναίκες	Άνδρες	Γυναίκες	Άνδρες	Γυναίκες	Άνδρες	Γυναίκες	
<p>Ετήσιος αριθμός περιοριστικών όρων που επιβλήθηκαν (σύμφωνα με το αρ. 18 του ν.3500/2006)</p> <p><i>Διαθέσιμα στοιχεία από 13 εισαγγελίες στο σύνολο των 63 (20,6%)</i></p>	17	2	45	2	33	3	46	7	<i>Δείκτης 10:</i> Ετήσιος αριθμός εντολών προστασίας που δόθηκαν σε υποθέσεις συντροφικής βίας εναντίον γυναικών ανά τύπο δικαστηρίου
<p>Ετήσιος αριθμός ποινικών δώξεων κατά ανδρών (ηλικίας 18 ετών και άνω) για τέλεση αξιόποινης πράξης σε βάρος μέλους της οικογένειάς τους (αρ. 6,7,8,9 του ν.3500/2006)</p> <p><i>Διαθέσιμα στοιχεία από το σύνολο των 63 εισαγγελιών (100%)</i></p>	2890	463	3628	688	4082	697	4097	736	<i>Δείκτης 11:</i> Ετήσιος αριθμός ανδρών (18 ετών και άνω) που διώχθηκαν για συντροφική βία εναντίον γυναικών
<p>Ετήσιος αριθμός καταδικαστικών αποφάσεων κατά ανδρών (ηλικίας 18 ετών και άνω) για τέλεση αξιόποινης πράξης σε βάρος μέλους της οικογένειάς τους (αρ. 6,7,8,9 του ν.3500/2006)</p> <p><i>Διαθέσιμα στοιχεία από 54 εισαγγελίες στο σύνολο των 63 (85,7%)</i></p>	634	49	797	58	785	66	1320	115	<i>Δείκτης 12:</i> Ετήσιος αριθμός ανδρών (18 ετών και άνω) που καταδικάστηκαν για συντροφική βία εναντίον γυναικών
<p>Ετήσιος αριθμός ανδρών (ηλικίας 18 ετών και άνω) που εκτίουν στερητική της ελευθερίας ποινή σε σωφρονιστικό κατάστημα για τέλεση αξιόποινης πράξης σε βάρος μέλους της οικογένειάς τους (αρ. 6,7,8,9 του ν.3500/2006)</p> <p><i>Διαθέσιμα στοιχεία από το σύνολο των καταστημάτων κράτησης (100%)</i></p>	104	4	104	6	81	3	79	2	<i>Δείκτης 13:</i> Ετήσιος αριθμός ανδρών (18 ετών και άνω) που καταδικάστηκαν για συντροφική βία εναντίον γυναικών και κρατούνται σε σωφρονιστικό κατάστημα ή τους επιβλήθηκε κάποια ποινή περιορισμού της ελευθερίας τους
<p>Ετήσιος αριθμός υποθέσεων που υπήχθησαν στη διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης (σύμφωνα με το αρ. 11 του ν.3500/2006)</p> <p><i>Διαθέσιμα στοιχεία από 48 εισαγγελίες στο σύνολο των 63 (76,2%)</i></p>	493	60	589	100	529	94	712	125	Αυτός ο δείκτης προέκυψε ύστερα από πρόταση της Γενικής Γραμματείας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και δεν αντιστοιχεί σε κάποιο προτεινόμενο δείκτη του EIGE

Η συλλογή των απαιτούμενων στοιχείων βασίζεται στις διατάξεις του νόμου για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας (ν. 3500/2006), όπως έχει τροποποιηθεί με την κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης (ν.4531/2018). Για την συλλογή των απαιτούμενων στατιστικών στοιχείων από την δικαιοσύνη, η ΓΓΟΠΠΦ συνεργάστηκε με την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου και το Τμήμα Στρατηγικού Σχεδιασμού και Αξιολόγησης Αντεγκληματικής Πολιτικής της Γενικής Γραμματείας Αντεγκληματικής Πολιτικής του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη. Έτσι, για δεύτερη συνεχή χρονιά το Παρατηρητήριο συνέλεξε τα στοιχεία από τις 63 Εισαγγελίες Πρωτοδικών της χώρας με βάση την κείμενη νομοθεσία (ν.3500/2006 και ν.4531/2018). Η έλλειψη ενός ενιαίου πληροφοριακού συστήματος από το σύνολο των Εισαγγελιών της χώρας δημιουργεί ένα σημαντικό εμπόδιο στη διαδικασία της συλλογής και επεξεργασίας των δεδομένων, τόσο για τους/τις ίδιους/ες τους/τις υπαλλήλους των εισαγγελιών όσο και για τους/τις πιθανούς/ες παραλήπτες/ριες των στοιχείων. Η αρίθμηση των δεικτών και σε αυτό το πεδίο, ακολουθεί την αρίθμηση που χρησιμοποιεί το EIGE. Όπως και στον τομέα της αστυνομίας, τα στατιστικά στοιχεία που παρατίθενται παραπάνω δεν αντιστοιχούν πλήρως στους προτεινόμενους δείκτες του EIGE, καθώς σε αυτά δεν καταγράφεται το φύλο και η ηλικία του θύματος, όπως ούτε και η σχέση θύματος – δράστη.

Ο δέκατος δείκτης αφορά στην επιβολή περιοριστικών όρων από 13 Εισαγγελίες Πρωτοδικών για αδικήματα συναφή με την άσκηση ενδοοικογενειακής βίας σε βάρος μέλους της οικογένειάς τους, για το 2019 το 86,8% των δραστών στους οποίους επιβλήθηκαν περιοριστικοί όροι ήταν άνδρες (46 άνδρες, έναντι 7 γυναικών), ποσοστό που κυμαίνεται στα ίδια περίπου επίπεδα με εκείνα των προηγούμενων ετών (89,5% για το 2016, 95,7% για το 2017 και 91,7% για το 2018).

Ο ενδέκατος δείκτης αφορά στις ποινικές διώξεις που ασκήθηκαν από το σύνολο των 63 Εισαγγελιών Πρωτοδικών σε δράστες ενδοοικογενειακής βίας. Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι από το σύνολο των δραστών που διώχθηκαν ποινικά για άσκηση ενδοοικογενειακής βίας το 2019, το 84,8% αυτών ήταν άνδρες (4.097), ενώ μόλις το 15,2% ήταν γυναίκες (736). Τα αντίστοιχα ποσοστά για τα προηγούμενα έτη ήταν: 85,4% για το 2018, 84% για το 2017 και 86,2% για το 2016.

Ο δωδέκατος δείκτης (ετήσιος αριθμός καταδικαστικών αποφάσεων για τέλεση αξιόποινης πράξης σε βάρος μέλους της οικογένειάς τους) περιέχει στοιχεία από το 98,7% των Εισαγγελιών Πρωτοδικών της χώρας (54 από τις 63 Εισαγγελίες). Οι καταδικαστικές αποφάσεις των Εισαγγελιών Πρωτοδικών για το 2019 αφορούσαν άνδρες σε ποσοστό 92% (92,2% για το 2018, 93,4% για το 2017 και 92,8% για το 2016).

Ο δέκατος τρίτος δείκτης αφορά στον ετήσιο αριθμό δραστών που εκτίουν ποινή σε σωφρονιστικό κατάστημα για άσκηση ενδοοικογενειακής βίας σε βάρος μέλους της οικογένειάς τους και προέρχεται από τα στοιχεία που συνέλεξε το Τμήμα Στρατηγικού Σχεδιασμού και Αξιολόγησης Αντεγκληματικής Πολιτικής του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη από τα Καταστήματα Κράτησης της χώρας.

Λόγω του μικρού αριθμού των Εισαγγελιών Πρωτοδικών που είχαν στοιχεία για τον εν λόγω δείκτη κατά την προηγούμενη συλλογή στατιστικών στοιχείων (14 από τις 63), το Παρατηρητήριο απευθύνθηκε στο αρμόδιο Τμήμα του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη. Έτσι, σε αυτή την έκδοση παρουσιάζονται τα αναθεωρημένα στοιχεία για τα έτη 2016-2018, συνοδευόμενα και από τα πιο πρόσφατα στοιχεία για το 2019. Το σύνολο σχεδόν των δραστών που εκτίουν ποινή σε κατάσταση κράτησης για άσκηση ενδοοικογενειακής βίας, την υπό εξέταση περίοδο, είναι άνδρες. Για το 2019 το ποσοστό ανέρχεται σε 97,5% (79 άνδρες έναντι 2 γυναικών), σε 96,4% για το 2018 (81 άνδρες, 3 γυναίκες), σε 94,5% για το 2017 (104 άνδρες, 6 γυναίκες) και σε 96,3% για το 2016 (104 άνδρες, 4 γυναίκες).

Ο τελευταίος δείκτης που αναφέρεται στον παραπάνω πίνακα και αφορά στον ετήσιο αριθμό δραστών που υπάγονται στον θεσμό της ποινικής διαμεσολάβησης δεν αποτελεί πρόταση του EIGE, αλλά του Υπουργείου Δικαιοσύνης με στόχο την παρακολούθηση της εν λόγω διαδικασίας. Όπως φαίνεται και στον πίνακα, η πλειονότητα των εισαγγελιών (48 από τις 63) ήταν σε θέση να παράσχει τα εν λόγω στοιχεία. Από τα στοιχεία που συλλέχθηκαν παρατηρούμε ότι και σε αυτή τη διαδικασία και στο σύνολο των υπό εξέταση ετών, η πλειονότητα των δραστών είναι άνδρες. Το 2019 το 85% των δραστών που υπήχθησαν στην διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης ήταν άνδρες.

Στην περίοδο αυτή των τεσσάρων χρόνων που αποτυπώνεται, παρατηρείται μία μικρή, αλλά σταδιακή, αύξηση του αριθμού των ποινικών διώξεων, αλλά και μία απότομη αύξηση των καταδικαστικών αποφάσεων που έλαβαν χώρα το 2019. Περισσότερο συγκεκριμένα, ο αριθμός των καταδικασθέντων ανδρών αυξήθηκε κατά 68,2% σε σχέση με το 2018 και των γυναικών κατά 74,2%. Μία πιθανή υπόθεση για αυτό το φαινόμενο αφορά στην διεύρυνση του όρου της ενδοοικογενειακής βίας που έλαβε χώρα με την κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, περιλαμβάνοντας και μέλη που δεν συνοικούν και διέθεταν συντροφική σχέση είτε τη στιγμή της τέλεσης του αδικήματος είτε κατά το παρελθόν. Η εν λόγω υπόθεση θα ελεγχθεί και με τα στοιχεία που θα συγκεντρωθούν για το έτος 2020.

Ακόμη, παρατηρείται και μία αύξηση του ποσοστού έκδοσης καταδικαστικών αποφάσεων σε σχέση με τις ασκηθείσες ποινικές διώξεις. Παρότι οι καταδικαστικές αποφάσεις ενός έτους δεν αποτελούν την έκβαση των ασκηθέντων ποινικών διώξεων του ίδιου έτους, λόγω του χρόνου που μεσολαβεί για την εκδίκαση των υποθέσεων, αλλά και της έλλειψης ενός ενιαίου πληροφοριακού συστήματος το οποίο να παρακολουθεί την εξέλιξη κάθε υπόθεσης, μπορούμε να εξάγουμε κάποια ενδεικτικά συμπεράσματα. Έτσι, για το 2019 παρατηρούμε ότι οι καταδικαστικές αποφάσεις σε βάρος ανδρών ανέρχονται στο 32,2% των ποινικών διώξεων, όταν το ίδιο ποσοστό για τα προηγούμενα έτη κυμαίνονταν από 19,2% έως 22% (19,2% για το 2018, 22% για το 2017 και 21,9% για το 2016). Αντίστοιχα, ο ίδιος δείκτης για τις καταδικαστικές αποφάσεις σε βάρος γυναικών ανέρχεται σε 15,6% για το 2019, όταν τα προηγούμενα έτη κυμαίνονταν από 8,4% έως 10,6% (9,4% για το 2018, 8,4% για το 2017 και 10,6% για το 2016).

3. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΡΑΣΤΩΝ

Ο θεσμός της ποινικής διαμεσολάβησης (αρ. 11 του ν.3500/2006) αποτελεί μια συμβιβαστική οδό για την αποφυγή της παραπομπής σε δίκη, κατά την οποία ο δράστης υπόσχεται ότι δεν θα τελέσει οποιαδήποτε πράξη ενδοοικογενειακής βίας στο μέλλον, δέχεται να απομακρυνθεί από την κοινή οικεία σε περίπτωση που το προτείνει το θύμα, δέχεται να παρακολουθήσει ειδικό θεραπευτικό πρόγραμμα για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας από δημόσιο φορέα και να αποκαταστήσει την ζημιά που προκάλεσε στο θύμα, καταβάλλοντας και χρηματική αποζημίωση.

Ο αρμόδιος δημόσιος φορέας για την υλοποίηση των θεραπευτικών προγραμμάτων για τους δράστες (περ. β, παρ. 2, αρ. 11 του ν.3500/2006) είναι το ΕΚΚΑ. Έτσι, το Παρατηρητήριο προχώρησε στη συγκέντρωση των στατιστικών στοιχείων που απεικονίζουν τους άνδρες δράστες ενδοοικογενειακής βίας που ολοκλήρωσαν το σχετικό θεραπευτικό πρόγραμμα στην Αθήνα, τον Πειραιά και τη Θεσσαλονίκη τα έτη 2018 και 2019, όπως και τη σχέση θύματος-δράστη.

Πίνακας 4: Σχέση θύματος-δράστη των συμμετεχόντων στα προγράμματα δραστών

Σχέση θύματος - δράστη	2018			2019		
	Νυν ή πρώην σύντροφοι/ σύζυγοι	Γονείς - τέκνα	Συγγενείς	Νυν ή πρώην σύντροφοι/ σύζυγοι	Γονείς - τέκνα	Συγγενείς
ΕΚΚΑ (Αθήνα & Πειραιάς)	19	0	3	41	4	1
ΕΚΚΑ (Θεσσαλονίκη)	67	14	14	83	12	6
Σύνολο	86	14	17	124	16	7

Από τα παραπάνω στοιχεία παρατηρούμε ότι η συντριπτική πλειοψηφία των δραστών ενδοοικογενειακής βίας που παρακολουθούν κάποιο θεραπευτικό πρόγραμμα στο ΕΚΚΑ είναι νυν ή πρώην σύντροφοι ή σύζυγοι των θυμάτων. Περισσότερο συγκεκριμένα, για τα στοιχεία του 2019, το 84,4% των δραστών (124) είχαν συντροφική σχέση με το θύμα, το 10,9% (16 δράστες) είχαν σχέση γονέα-τέκνου και το 4,8% (7 δράστες) είχαν άλλη συγγενική σχέση. Τα αντίστοιχα ποσοστά για το 2018 έχουν ως εξής: 73,5% των δραστών (86) είχε συντροφική σχέση με το θύμα, 12% (14 δράστες) είχε σχέση γονέα-τέκνου και το 14,5% (14 δράστες) άλλη συγγενική σχέση.

Παράλληλα, το γεγονός ότι οι δράστες που εξυπηρετούνται στο ΕΚΚΑ Θεσσαλονίκης είναι υπερπολλαπλάσιοι εκείνων που εξυπηρετούνται στο ΕΚΚΑ της

Αθήνας και του Πειραιά εξηγείται από το ότι στη δομή της Θεσσαλονίκης παραπέμπονται και δράστες από τις Εισαγγελίες Πρωτοδικών που εδρεύουν σε γειτονικές πόλεις. Πέραν της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης στη σχετική δομή παραπέμπουν και οι Εισαγγελίες της Βέροιας, της Έδεσσας, της Κατερίνης, του Κιλκίς και του Πολυγύρου Χαλκιδικής.

Οι υπόλοιπες Εισαγγελίες Πρωτοδικών της χώρας που δεν μπορούν να παραπέμψουν τους δράστες ενδοοικογενειακής βίας που υπόκεινται στη διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης στο ΕΚΚΑ, πραγματοποιούν παραπομπές σε άλλες δομές ψυχικής υγείας. Οι δομές αυτές μπορεί να είναι δημόσιου χαρακτήρα και να υπόκεινται στην αρμοδιότητα των Δήμων, των Περιφερειών, των Νοσοκομείων της περιοχής είτε να αποτελούν έργο της κοινωνίας των πολιτών (ΜΚΟ, ΑΜΚΕ κλπ). Το Παρατηρητήριο έχει προχωρήσει στη χαρτογράφηση των υπόλοιπων φορέων που υλοποιούν θεραπευτικά προγράμματα δραστών και με το νέο έτος θα συλλέξει τα σχετικά στατιστικά στοιχεία για τα έτη 2019-2020.

4. ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

Σύμφωνα με την παράγραφο 1γ του άρθρου 19Α του ν. 4251/2014, τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας –κατά τα οριζόμενα στο ν. 3500/2006– λαμβάνουν άδεια διαμονής ενός έτους, η οποία μπορεί να ανανεώνεται κάθε φορά μέχρι δύο έτη εφόσον πληρούνται οι ίδιες προϋποθέσεις. Παράλληλα, ισόχρονη άδεια διαμονής χορηγείται και στα ανήλικα τέκνα των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας, εφόσον αυτός δεν είναι το ίδιο πρόσωπο με τον φερόμενο δράστη του εγκλήματος.

Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζονται τα στοιχεία που συνέλεξε το Παρατηρητήριο από τη Γενική Γραμματεία Μεταναστευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου για τα έτη 2018-2019.

Πίνακας 5: Ετήσιος αριθμός αδειών διαμονής που χορηγήθηκαν σε πολίτες τρίτων χωρών για ανθρωπιστικούς λόγους ως θύματα ενδοοικογενειακής βίας, ανά φύλο και ανά έτος

	2018		2019	
	Άνδρες	Γυναίκες	Άνδρες	Γυναίκες
Χορήγηση άδειας διαμονής	2	9	1	4
Ανανέωση άδειας διαμονής	0	1	2	1
Σύνολο	2	10	3	5

Παρότι ο συνολικός αριθμός των πολιτών τρίτων χωρών που έλαβαν άδεια διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους ως θύματα ενδοοικογενειακής βίας είναι μικρός, 5 άτομα το 2019 και 11 άτομα το 2018, το 80% και το 81,8% αντίστοιχα ήταν γυναίκες. Το 2019 χορηγήθηκαν 6 άδειες διαμονής λιγότερες σε σχέση με το 2018. Ενώ, αναφορικά με τις ανανεώσεις των υπαρχουσών αδειών διαμονής, οι αριθμοί μειώνονται και άλλο. Το 2019 ανανεώθηκαν δύο άδειες ανδρών θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας έναντι μόλις μίας γυναίκας, όταν το 2018 συνολικά είχε χορηγηθεί μία μόλις άδεια διαμονής σε μία γυναίκα.

5. ΑΣΥΛΟ

Από την συνεργασία του Παρατηρητηρίου με την Υπηρεσία Ασύλου του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου προέκυψε ότι η έμφυλη ή ενδοοικογενειακή βία δεν περιλαμβάνεται στις κατηγορίες ευαλωτότητας των στοιχείων που τηρεί η Υπηρεσία Ασύλου. Οι δύο κατηγορίες που τελικώς επιλέχθηκαν για την συλλογή των απαιτούμενων στατιστικών στοιχείων προσεγγίζουν το φαινόμενο σε ένα σημαντικό βαθμό.

Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθεί ότι τα στατιστικά στοιχεία που παρουσιάζονται εδώ ενδέχεται να στερούνται πληρότητας είτε λόγω πλημμελούς καταχώρησης στην βάση δεδομένων της Υπηρεσίας Ασύλου είτε διότι οι αιτούντες αποκάλυψαν εκ των υστέρων (δηλ. κατά την διάρκεια της συνέντευξης και όχι κατά την αρχική καταγραφή) τυχόν ευαλωτότητες. Ενώ, σύμφωνα και με περαιτέρω διευκρινίσεις της Υπηρεσίας Ασύλου οι παρακάτω ευαλωτότητες ενδέχεται να μην αποτελούν τον κύριο λόγο απονομής προσφυγικού καθεστώτος ή επικουρικής προστασίας.

Έτσι, η πρώτη κατηγορία συλλογής στατιστικών στοιχείων από την Υπηρεσία Ασύλου αφορά σε:

Πίνακας 6: *Ετήσιος αριθμός παροχής ασύλου σε υπηκόους τρίτων χωρών λόγω ευαλωτότητας σχετιζόμενης με βασανιστήρια, βιασμό ή άλλες μορφές ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας ή εκμετάλλευσης ανά φύλο και απονεμηθέν καθεστώς (άσυλο και επικουρική προστασία)*

	2018		2019	
	Άνδρες	Γυναίκες	Άνδρες	Γυναίκες
Χορήγηση προσφυγικού καθεστώτος	106	46	82	36
Χορήγηση επικουρικής προστασίας	17	8	3	1
Σύνολο	123	54	85	37

Από τον παραπάνω πίνακα αρχικά διαπιστώνουμε ότι η πλειονότητα των στοιχείων αφορά στην απονομή ασύλου και σε ένα μικρότερο βαθμό στην χορήγηση επικουρικής προστασίας. 96,7% των υποθέσεων που αφορούσαν θύματα βασανιστηρίων, βιασμών ή άλλων μορφών βίας ή εκμετάλλευσης στα οποία χορηγήθηκε κάποιο καθεστώς ασύλου το 2019, αφορούσαν προσφυγικό καθεστώς και 3,3% επικουρική προστασία. Τα ποσοστά για το 2018 είναι 85,9% και 14,1%.

Σε αυτόν τον δείκτη παρατηρούμε ότι τα ποσοστά απονομής ασύλου ή επικουρικής προστασίας αφορούν κατά 70% περίπου άνδρες. Συνολικά για τις δύο κατηγορίες απονομής ασύλου, το 2019 το ποσοστό των ανδρών θυμάτων στα οποία χορηγήθηκε άσυλο ανήλθε σε 69,7% και το 2018 σε 69,5%. Η αντίστροφη αυτή εικόνα από τα στοιχεία που μελετήθηκαν μέχρι τώρα αναφορικά με την έμφυλη βία εξηγείται από το γεγονός της συμπερίληψης στην εν λόγω κατηγορία και των θυμάτων βασανιστηρίων, τα οποία στην πλειοψηφία τους αφορούν άνδρες, στοιχείο το οποίο δεν μπορεί να τεκμηριωθεί από τα συγκεκριμένα στοιχεία λόγω του μη διαχωρισμού των επιμέρους ευαλωτοτήτων.

Η δεύτερη κατηγορία ευαλωτότητας που οδηγεί στην χορήγηση ασύλου ή επικουρικής προστασίας και σχετίζεται με την έμφυλη βία αφορά σε:

Πίνακας 7: Ετήσιος αριθμός παροχής ασύλου σε υπηκόους τρίτων χωρών λόγω ευαλωτότητας σχετιζόμενης με εμπορία ανθρώπων ανά φύλο και απονεμηθέν καθεστώς (άσυλο και επικουρική προστασία)

	2018		2019	
	Άνδρες	Γυναίκες	Άνδρες	Γυναίκες
Χορήγηση προσφυγικού καθεστώτος	0	0	0	2
Χορήγηση επικουρικής προστασίας	0	1	0	0
Σύνολο	0	1	0	2

Τα καταγεγραμμένα περιστατικά αναφορικά με την εμπορία ανθρώπων που διαχειρίζεται η Υπηρεσία Ασύλου είναι λίγα και αφορούν σε δύο περιπτώσεις χορήγησης προσφυγικού καθεστώτος σε γυναίκες το 2019 και σε μία περίπτωση χορήγησης επικουρικής προστασίας σε μία γυναίκα το 2018.

6. ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΘΥΜΑΤΩΝ: ΓΡΑΜΜΗ 197 ΕΚΚΑ

Η γραμμή Άμεσης Κοινωνικής Βοήθειας 197 του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης δέχεται και κλήσεις αναφορικά με περιστατικά έμφυλης/ενδοοικογενειακής βίας, παρέχοντας υπηρεσίες ψυχοκοινωνικής στήριξης στα θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζονται τα στοιχεία που συνέλεξε το Παρατηρητήριο για τα έτη 2018-2019 αναφορικά με τις γυναίκες θύματα βίας, αλλά και τα τρίτα πρόσωπα που κάλεσαν στη γραμμή 197 του ΕΚΚΑ.

Πίνακας 8: Κλήσεις στη γραμμή 197 σχετικά με περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας

	2018		2019	
	Γυναίκες θύματα βίας	Τρίτα πρόσωπα	Γυναίκες θύματα βίας	Τρίτα πρόσωπα
ΕΚΚΑ 197	104	59	106	56
Σύνολο	163		162	

Για το 2019, στη γραμμή κάλεσαν 106 γυναίκες θύματα βίας, τέσσερις από αυτές ήταν ανήλικες και 56 τρίτα πρόσωπα για να καταγγείλουν κάποιο περιστατικό έμφυλης/ενδοοικογενειακής βίας. Για το 2018, στη γραμμή απευθύνθηκαν 104 γυναίκες θύματα βίας και 59 τρίτα πρόσωπα. Η ηλικία των γυναικών θυμάτων που κάλεσαν στο 197 έχει καταγραφεί για 84 γυναίκες, τέσσερις από αυτές ήταν κάτω των 18 ετών.

7. ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

Σύμφωνα με το ν. 3811/2009 (ΦΕΚ τ. 231 Α'), η Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης Θυμάτων Εγκληματικών Πράξεων είναι ο αρμόδιος φορέας για την καταβολή αποζημιώσεων στις γυναίκες θύματα βίας που υποβάλλουν σχετική αίτηση.

Πίνακας 9: Ετήσιος αριθμός αιτήσεων και χορηγήσεων αποζημιώσεων σε γυναίκες θύματα βίας

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Ετήσιος αριθμός αιτήσεων	-	-	-	-	1	2	-	1	1	-	1	-	-	-
Ετήσιος αριθμός χορηγήσεων	-	-	-	-	0	0	-	0	0	-	0	-	-	-

Από τα στοιχεία που συνέλεξε το Παρατηρητήριο για το διάστημα 2006-2019 στην Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης υποβλήθηκαν έξι (6) αιτήσεις αποζημίωσης, ενώ δεν καταβλήθηκε αποζημίωση για καμία από τις εν λόγω αιτήσεις.

Οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν για την άντληση των στοιχείων είναι: Ελληνική Αστυνομία, Εισαγγελίες Πρωτοδικών, Καταστήματα Κράτησης, Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΚΑ), Υπηρεσία Ασύλου, Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου, Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης, United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC).

Το **paratiritirio.isotita.gr** είναι ο διαδικτυακός κόμβος της Γενικής Γραμματείας Οικογενειακής Πολιτικής και Ισότητας των Φύλων (Γ.Γ.Ο.Π.Ι.Φ.). για τη συλλογή, ανάλυση, επεξεργασία και διάχυση στατιστικών δεδομένων και δεικτών που σχετίζονται με τις πολιτικές ισότητας των δύο φύλων.

Σκοπός του είναι η αποτύπωση των έμφυλων διαφοροποιήσεων σε 12 βασικά πεδία πολιτικής και η παρακολούθηση των τάσεων, εξελίξεων στην Ελλάδα σε βάθος χρόνου. Περιλαμβάνει 84 δείκτες φύλου που είτε έχουν υιοθετηθεί σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης με βάση την Πλατφόρμα Δράσης του Πεκίνου, είτε σχετίζονται με ειδικότερες εθνικές προτεραιότητες. Οι δείκτες συνοδεύονται από τα μεταδεδομένα, καθώς και από έγγραφα που αφορούν σε συναφείς εκθέσεις και μελέτες.

Paratiritirio.isotita.gr